

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23324/2024
15.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... , ББ из ... , ВВ из ... , ГГ из ... , ДД из ... , ЂЂ из ... , ЕЕ из ... , ЖЖ из ... , ЗЗ из ... , ИИ из ... , ЈЈ из ... , КК из ... , ЛЛ из ... , ЉЉ из ... , ММ из ... , НН из ... , ЊЊ из ... , ОО из ... , ПП из ... , РР из ... , СС из ... и ТТ из ..., чији је заједнички пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ... , против туженог ЈКП „Услуга“ Оџаци, кога заступају пуномоћници Бранибор Јовичић и Петар Мијановић, адвокати из ... , ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 318/24 од 18.09.2024. године, на седници одржаној 15.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 318/24 од 18.09.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца, изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 318/24 од 18.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 3856/21 од 17.11.2023. године, ставовима првим и другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца и тужени обавезан да им исплати по 1.891,09 динара са законском затезном каматом на начин ближе наведен у ставу другом изреке. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка од 423.900,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 318/24 од 18.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужилаца, а усвојена је жалба туженог и преиначена је првостепена пресуда у побијаном усвајајућем делу, тако што је одбијен тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се тужени обавезе да им исплати по 1.891,09 динара са законском затезном каматом на начин ближе наведен у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, тужиоци су обавезани да туженом накнаде трошкове парничног поступка од 9.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, тужиоци су обавезани да туженом накнаде трошкове

жалбеног поступка од 21.800,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију (допуњену поднеском од 08.10.2024. године), због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној применом одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцима на име трошкова одржавања водомера у периоду од јула 2018. године до децембра 2020. године. обијаном другостепеном одлуком одбијени су као неосновани тужбени захтеви с обзиром на то да је у спорном периоду постојао правни основ по коме је тужени вршио наплату предметне накнаде, садржан у члану 56. став 1. тада важеће Одлуке о комуналним делатностима Општине Озаци („Службени лист Општине Озаци“ бр.16/12...8/16), која одредба није проглашена неуставном или незаконитом, а престала је да важи 09.12.2020. године ступањем на снагу Одлуке о снабдевању водом за пиће од 01.12.2020. године („Службени лист Општине Озаци“ бр. 25/20). Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), јер се ревизијом тужилаца не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, нити се указује на супротне одлуке, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбе за накнаду штете су поднете у периоду од 01.07.2021. године до 23.08.2021. године (ближе наведено у првостепеној пресуди). Вредност предмета спора цени се у односу на сваког тужиоца појединачно. С обзиром да они нису јединствени и нужни супарничари, у смислу члана 210. ЗПП, побијана вредност спора по ревизији у односу на све тужиоце је по 1.891,09 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија тужеоца није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија увек била дозвољена, у овом случају ревизија није

дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, који регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић